

NÁHODNOSTNÉ TECHNIKY

- vlastnosti náhodnostných algoritmov
- typy náhodnostných algoritmov
- náhodnostné algoritmy pre optimalizačné problémy

VLASTNOSTI NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

VLASTNOSTI NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

ZÁKLADNÉ POJMY

ZÁKLADNÉ POJMY

Definícia 1

Nech S je (konečný) priestor (elementárnych) udalostí.

Pravdepodobnosné rozdelenie je každá funkcia

$Pr : \mathcal{P}(S) \rightarrow [0, 1]$ s vlastnosťami

- (i) $Pr(\{x\}) \geq 0$ pre každú elementárnu udalosť $x \in S$
- (ii) $Pr(S) = 1$
- (iii) $Pr(A \cup B) = Pr(A) + Pr(B)$ pre každé udalosti $A, B \subseteq S$
také, že $A \cap B = \emptyset$.

- hodnota $Pr(A)$ sa nazýva *pravdepodobnosť udalosti A*
- dvojica (S, Pr) sa nazýva *pravdepodobnosný priestor*
- ak $Pr(\{x\}) = \frac{1}{|S|}$ pre všetky elementárne udalosti $x \in S$, tak
 Pr sa nazýva *uniformné pravdepodobnosné rozdelenie*

Definícia 2

Nech S je konečný priestor udalostí. Každá funkcia $X : S \rightarrow \mathbb{R}$ sa nazýva (diskrétna) **náhodná premenná** na S .

Definícia 3

Nech (S, Pr) je pravdepodobnosťny priestor a X náhodná premenná na S . **Očakávaná hodnota** náhodnej premennej X je

$$E[X] \stackrel{\text{def}}{=} \sum_{s \in S} X(s) \cdot Pr(\{s\})$$

ekvivalentné označenie **střední hodnota náhodní veličiny**

- očakávaná hodnota konštantny c je

$$E[c] = c$$

- očakávaná hodnota súčinu náhodnej premennej X a konštantny c je

$$E[cX] = cE[X]$$

- očakávaná hodnota súčtu náhodných premenných X a Y je

$$E[X + Y] = E[X] + E[Y]$$

- pre nezávislé náhodné premenné X a Y je očakávaná hodnota ich súčinu

$$E[XY] = E[X]E[Y]$$

VLASTNOSTI NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

PROBLÉM ROVNOSTI

PROBLÉM ROVNOSTI

- na počítači X je uložená databáza x , na počítači Y je uložená databáza y
- x a y sú binárne reťazce dĺžky n
- úlohou je rozhodnúť, či x a y sú zhodné
- zaujíma nás, koľko bitov si musia počítače vymeniť, aby dokázali vyriešiť problém rovnosti
- neexistuje deterministický komunikačný protokol, ktorý by riešil problém rovnosti a pritom si počítače vymenili menej než n bitov
- navrhнемe náhodnosťný protokol, ktorý je výrazne efektívnejší

Náhodnosný protokol pre problém rovnosti

- vstup** počítač X má binárny reťazec $x = x_1x_2 \dots x_n$
počítač Y má binárny reťazec $y = y_1y_2 \dots y_n$
- krok 1** X vyberie náhodne prvočíslo p z intervalu $[2, n^2]$
(uvažujeme uniformné rozdelenie pravdepodobnosti)
- krok 2** X vypočíta číslo $s \equiv \text{Number}(x) \pmod p$
 X pošle binárnu reprezentáciu čísel s a p počítaču Y
- krok 3** Y vypočíta číslo $q \equiv \text{Number}(y) \pmod p$
ak $q \neq s$, tak Y vráti odpoved' $x \neq y$
ak $q = s$, tak Y vráti odpoved' $x = y$

platí $s < p < n^2$

zložitosť protokolu je rovná dĺžke binárneho zápisu čísel s, p , tj.
nanajvýš

$$2 \cdot \lceil \log_2 n^2 \rceil \leq 4 \cdot \lceil \log_2 n \rceil$$

red kvalita protokolu

- protokol môže poskytnúť chybnú odpoved'
- nech $P(n^2) = \{p \mid p \text{ je prvočíslo}, p < n^2\}$
- prvočíslo p z $P(n^2)$ nazveme **špatné pre (x, y)** , ak jeho výber spôsobí, že náhodnostný protokol vráti **nesprávnu odpoved'**
- pravdepodobnosť chybnej odpovede pre vstup (x, y) je potom

$$\frac{\text{počet špatných prvočísel pre } (x, y)}{|P(n^2)|}$$

- pre $n \geq 9$ platí

$$|P(n^2)| \geq \frac{n^2}{2 \ln n}$$

pokračovanie

- ukážeme, že špatných prvočísel pre (x, y) je najmenej $n - 1$
- ak $x = y$, tak $\text{Number}(x) \pmod p = \text{Number}(y) \pmod p$ pre každé prvočíslo p a odpoveď $x = y$ je vždy správna.
- ak $x \neq y$, tak počítač Y vráti nesprávnu odpoveď práve ak X vybral prvočíslo p také, že

$$\text{Number}(x) \pmod p = \text{Number}(y) \pmod p$$

tj. ak p delí číslo $w = |\text{Number}(x) - \text{Number}(y)|$

- pretože x a y sú binárne reťazce dĺžky n , tak $w < 2^n$
- faktorizáciou čísla w dostávame $w = p_1^{i_1} \cdot p_2^{i_2} \cdot \dots \cdot p_k^{i_k}$, pričom $k \leq n - 1$
- w má najmenej $n - 1$ prvočíselných deliteľov

ZÁVER

pravdepodobnosť, že protokol vráti nesprávnu odpoved' je pre
 $n \geq 9$

$$\frac{n-1}{|\mathcal{P}(n^2)|} \leq \frac{n-1}{n^2 / \ln n^2} \leq \frac{\ln n^2}{n}$$

ZÁVER

pravdepodobnosť, že protokol vráti nesprávnu odpoveď je pre
 $n \geq 9$

$$\frac{n-1}{|\mathcal{P}(n^2)|} \leq \frac{n-1}{n^2 / \ln n^2} \leq \frac{\ln n^2}{n}$$

deterministický vs. náhodnostný protokol

- $n = 10^{16}$
- zložitosť deterministického protokolu je 10^{16}
- zložitosť náhodnostného protokolu je 256
- pravdepodobnosť, že náhodnostný protokol vráti nesprávnu odpoveď je nanajvyš 0.36892 · 10^{-14}

VLASTNOSTI NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

**MODELY NÁHODNOSTNÝCH
ALGORITMOV**

MODEL 1

náhodnosný algoritmus A chápeme ako pravdepodobnostné rozdelenie nad kolekciou A_1, A_2, \dots, A_n deterministických stratégí

pre vstupnú inštanciu w sa náhodne vyberie stratégia A_i

kvalitu náhodnostného algoritmu určuje jeho

zložitosť očakávaná časová zložitosť

presnosť správnosť výsledku pre rozhodnovacie problémy resp.
cena riešenia pre optimalizačné problémy

očakávaná časová zložitosť

- výpočet A_i na w označme C_i , jeho časovú zložitosť $\text{Time}(C_i)$
- definujeme pravdepodobnosťný priestor
 $S_{A,w} = (\{C_1, \dots, C_n\}, Pr)$, kde Pr je pravdepodobnosťné rozdelenie nad stratégiami A_1, \dots, A_n (*typicky sa uvažuje uniformné rozdelenie*)
- nad $S_{A,w}$ definujeme náhodnú premennú Z ,
 $Z(C_i) \stackrel{\text{def}}{=} \text{Time}(C_i)$
- očakávaná zložitosť A na w je

$$\text{ExpTime}_A(w) \stackrel{\text{def}}{=} E[Z] = \sum_{i=1}^n Pr(\{C_i\}) \cdot Z(C_i)$$

- očakávaná zložitosť náhodnostného algoritmu A je

$$\text{ExpTime}_A(n) \stackrel{\text{def}}{=} \max\{\text{ExpTime}_A(w) \mid |w| = n\}$$

presnosť pre rozhodovací problém

- nad $S_{A,w}$ definujeme náhodnú premennú X predpisom

$$X(C_i) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} 1 & \text{ak } C_i \text{ vypočíta pre } w \text{ správnu odpoveď} \\ 0 & \text{inak} \end{cases}$$

- pravdepodobnosť že A vypočíta pre w správnu odpoveď je

$$\text{Error}_A(w) = E[X] = \sum_{i=1}^n \Pr(\{C_i\}) \cdot X(C_i)$$

- pravdepodobnosť chyby pre algoritmus A je

$$\text{Error}_A = \max_w \{1 - \text{Error}_A(w)\}$$

pre optimalizačný problém sa mení definícia náhodnej premennej X tak, aby vypovedala o kvalite vypočítaného riešenia

VLASTNOSTI NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

MAXIMÁLNA SPLNITELNOSŤ

MAX-SAT

daná je booleovská formula v konjunktívnom normálnom tvare,
hľadáme priradenie, ktoré splňa maximálny možný počet klauzulí

náhodnostný algoritmus pre MAX-SAT

vstup formula $\Phi = F_1 \wedge F_2 \wedge \dots \wedge F_m$ v CNF nad množinou
premenných $\{x_1, x_2, \dots, x_n\}$

výpočet pre $i = 1, \dots, n$, náhodne uniformne vyber hodnotu
 $\alpha_i \in \{0, 1\}$ (tj. $Pr(\alpha_i = 1) = Pr(\alpha_i = 0) = \frac{1}{2}$)

výstup $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)$

očakávaná zložitosť algoritmu je rovná dĺžke výstupu (a je
optimálna)

presnosť

- o kvalite algoritmu vypovedá pomery počtu splnených klauzulí k počtu všetkých klauzulí
- pravdepodobnosťný priestor je $(\{0, 1\}^n, Pr)$, kde Pr je uniformné rozdelenie nad $\{0, 1\}^n$
- pre vstup $\Phi = F_1 \wedge F_2 \wedge \dots \wedge F_m$ definujeme náhodné premenné Z_1, Z_2, \dots, Z_m predpisom

$$Z_i(\alpha) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} 1 & \text{ak klauzula } F_i \text{ je splnená priradením } \alpha \\ 0 & \text{ak klauzula } F_i \text{ nie je splnená priradením } \alpha \end{cases}$$

- náhodná premenná $Z = \sum_{i=1}^m Z_i$ vyjadruje počet splnených klauzulí; kvalita algoritmu je tak vyjadrená hodnotou $E[Z]$

$$E[Z] = E\left[\sum_{i=1}^m Z_i\right] = \sum_{i=1}^m E[Z_i]$$

pokračovanie

- predpokladáme, že žiadny literál sa v klauzule neopakuje, že žiadna klauzula neobsahuje súčasne literály x a $\neg x$ a že všetky klauzule sú navzájom rôzne
- klauzula F_i je nesplnená práve ak všetky jej literály majú hodnotu 0
-

$$\begin{aligned} E[Z_i] &= 1 \cdot \Pr(F_i \text{ je splnená}) + 0 \cdot \Pr(F_i \text{ nie je splnená}) \\ &= 1 - \frac{1}{2^k} \geq \frac{1}{2} \end{aligned}$$

$$E[Z] = \sum_{i=1}^m E[Z_i] \geq \sum_{i=1}^m \frac{1}{2} = \frac{m}{2}$$

- očakávaný počet splnených klauzulí pre formulu s m klauzulami je aspoň $m/2$

pokračovanie

- ak každá klauzula obsahuje aspoň k literálov, tak očakávaný počet splnených klauzulí pre formulu s m klauzulami je

$$(1 - (\frac{1}{2})^k)m$$

- algoritmus je výhodný pre formule s dlhými klauzulami
- ak každá klauzula má práve 3 literály (MAX-E3-SAT), tak očakávaný počet splnených klauzulí je $\frac{7}{8}m$
tj. aproximatívny pomer algoritmu (v očakávanom prípade) je $\frac{7}{8}$

VLASTNOSTI NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

MAXIMÁLNY REZ

MAXIMÁLNY REZ GRAFU (MAX-CUT)

daný je neorientovaný hranovo ohodnotený graf

hľadáme taký rozklad (rez) množiny vrcholov grafu, ktorý maximalizuje súčet cien hrán rezu

náhodnostný algoritmus pre MAX-CUT

vstup graf $G = (V, H)$, ohodnenie hrán $w : H \rightarrow \mathbb{Z}$

výpočet pre každý vrchol $v \in V$: s pravdepodobnosťou $\frac{1}{2}$ pridaj v do množiny U

výstup $U, V \setminus U$

očakávaná zložosť algoritmu je rovná počtu vrcholov (a je optimálna)

presnosť

- definujeme náhodné premenné Z_{ij} pre $i, j \in \{1, \dots, |V|\}$ predpisom

$$Z_{ij} \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} 1 & \text{ak } \{i, j\} \in H, i \in U, j \in V \setminus U \\ 0 & \text{inak} \end{cases}$$

- náhodná premenná $Z = \sum_{\{i,j\} \in H} w_{ij} Z_{ij}$ vyjadruje váhu hrán rezu

$$\begin{aligned} E[Z] &= \sum_{\{i,j\} \in H} w_{ij} E[Z_{ij}] = \sum_{\{i,j\} \in H} w_{ij} Pr[\{i,j\} \text{ je hrana rezu}] \\ &= \frac{1}{2} \sum_{\{i,j\} \in H} w_{ij} \\ &\geq \frac{1}{2} OPT \end{aligned}$$

VLASTNOSTI NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

MODEL II

MODEL 2

- v každom kroku výpočtu existuje niekoľko možností, ako vo výpočte pokračovať
- každá možnosť má určenú pravdepodobnosť
- pravdepodobnostný priestor sa definuje rovnako ako pre model 1
- hodnota $Pr(C_i)$ je definovaná ako súčin pravdepodobností výberov uskutočnených vo výpočte C_i
- všetky ostatné pojmy sú definované analogicky ako pre model 1

PRÍKLAD - QUICKSORT

Náhodnostný Quicksort

vstup množina čísel A

krok 1 ak $A = \{b\}$ tak výstup je b

ak $|A| \geq 2$, tak náhodne vyber prvok $a \in A$

krok 2 $A_{<} := \{b \in A \mid b < a\}$

$A_{>} := \{b \in A \mid b > a\}$

výstup $(\text{Quicksort}(A_{<}), a, \text{Quicksort}(A_{>}))$

TYPY NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

KLASIFIKÁCIA NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

Las Vegas

- bez chybnej odpovede
- s prípustnou odpoved'ou *neviem*

Monte Carlo

- s jednostrannou chybou
- s dvojstrannou chybou
- s neohraničenou chybou

TYPY NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

LAS VEGAS

LAS VEGAS ALGORITMY

Náhodnostný algoritmus A sa nazýva **Las Vegas algoritmus** pre funkciu F ak pre každý vstup x

$$\Pr(A(x) = F(x)) = 1.$$

- algoritmus pre každý vstup vypočíta správny výstup
- kľúčovou charakteristikou Las Vegas algoritmu je jeho očakávaná časová zložitosť
- príklad: Quicksort s očakávanou časovou zložitosťou $\theta(n \log n)$

LAS VEGAS ALGORITMY S ODPOVEĎOU NEVIEM

predpokladáme, že algoritmus ako výstupnú hodnotu môže poskytnúť tzv. neutrálnu odpoved', označujeme ju *neviem*

Nech A je náhodnostný algoritmus, ktorý môže ako výstup poskytnúť hodnotu *neviem*. A sa nazýva **Las Vegas algoritmus** pre funkciu F ak pre každý vstup x

- (i) $\Pr(A(x) = F(x)) \geq 1/2$
- (ii) $\Pr(A(x) = \text{neviem}) = 1 - \Pr(A(x) = F(x))$

- algoritmus pre každý vstup bud' vypočíta správny výstup, alebo ako výstup poskytne hodnotu *neviem*
- správny výstup vypočíta s pravdepodobnosťou aspoň $1/2$

PRÍKLAD - ROVNOSŤ PODREŽAZCOV

- počítač X má desať reťazcov $x_1, x_2, \dots, x_{10} \in \{0, 1\}^n$
počítač Y má desať reťazcov $y_1, y_2, \dots, y_{10} \in \{0, 1\}^n$
- počítač X má rozhodnúť, či **existuje** $j \in \{1, \dots, 10\}$ také, že
 $x_j = y_j$
- zaujíma nás, kol'ko bitov si musia X a Y vymeniť, aby dokázali problém vyriešiť
- deterministický protokol potrebuje v najhoršom prípade $10n$ bitov
- ukážeme, že existuje randomizovaný protokol, ktorému stačí $n + \mathcal{O}(\log n)$ bitov

náhodnostný protokol RP pre rovnosť podreťazcov

vstup X má reťazce $x_1, x_2, \dots, x_{10} \in \{0, 1\}^n$

Y má reťazce $y_1, y_2, \dots, y_{10} \in \{0, 1\}^n$

krok 1 X vyberie náhodne (uniformne) 10 prvočísel p_1, \dots, p_{10}
z intervalu $[2, n^2]$

krok 2 X vypočíta $s_i = \text{Number}(x_i) \pmod{p_i}$ pre $i = 1, \dots, 10$ a
pošle čísla $p_1, \dots, p_{10}, s_1, \dots, s_{10}$ počítaču Y

krok 3 Y vypočíta $q_i = \text{Number}(y_i) \pmod{p_i}$ pre $i = 1, \dots, 10$

krok 4a ak $s_i \neq q_i$ pre všetky $i = 1, \dots, 10$, tak Y pošle X
hodnotu 0 a X vráti odpoved' *zamietam*

krok 4b v opačnom prípade nech j je najmenšie číslo pre ktoré

$$s_j = q_j$$

Y pošle reťazce j a y_j počítaču X

krok 5 X porovná x_j a y_j
ak sú zhodné, vráti odpoved' *akceptujem*
ak sú rôzne, vráti odpoved' *neviem*

zložitosť protokolu RP

- v najhoršom prípade si počítače vymenia čísla $p_1, \dots, p_{10}, s_1, \dots, s_{10}, j, y_j$ (*presnejšie: ich binárne zápisy*)
- čísla $p_1, \dots, p_{10}, s_1, \dots, s_{10}$ sú menšie než n^2 a každé sa dá reprezentovať binárnym reťazcom dĺžky $2\lceil \log_2 n \rceil$
- číslo j sa dá reprezentovať 4 bitmi, y_j má n bitov
- spolu $n + 40\lceil \log_2 n \rceil + 4 = n + \mathcal{O}(\log n)$ bitov

presnosť protokolu RP

nech $r = x_1, \dots, x_{10}, y_1, \dots, y_{10}$ je vstup taký, že $x_i \neq y_i$ pre $i \in \{1, \dots, 10\}$

- ak pre všetky vybrané prvočísla platí $\text{Number}(x_i) \pmod{p_i} \neq \text{Number}(y_i) \pmod{p_i}$, tak protokol vráti správnu (zamietajúcu) odpoved'
- pre náhodne vybrané $p_i \in P(n^2)$ je pravdepodobnosť toho, že $\text{Number}(x_i) \pmod{p_i} \neq \text{Number}(y_i) \pmod{p_i}$ aspoň $1 - \frac{2 \ln n}{n}$
-

$$\Pr(RP(r) = \text{zamietam}) \geq \left(1 - \frac{2 \ln n}{n}\right)^{10} \geq 1 - \frac{20 \ln n}{n} \geq \frac{1}{2}$$

- naopak, ak pre nejaké vybrané prvočíslo platí $\text{Number}(x_i) \pmod{p_i} = \text{Number}(y_i) \pmod{p_i}$, tak protokol vráti odpoved' *neviem*

nech $r = x_1, \dots, x_{10}, y_1, \dots, y_{10}$ je vstup a nech j je najmenšie číslo také, že $x_j = y_j$

- zrejme $\text{Number}(x_j) \pmod{p_j} = \text{Number}(y_j) \pmod{p_j}$
a protokol akceptuje práve ak $\text{Number}(x_i) \pmod{p_i} \neq \text{Number}(y_i) \pmod{p_i}$ pre všetky $i \in \{1, \dots, j-1\}$
- analogicky ako v predchádzajúcom prípade sa dá ukázať, že pravdepodobnosť takejto udalosti je

$$\left(1 - \frac{2 \ln n}{n}\right)^{j-1} \geq 1 - \frac{2(j-1) \cdot \ln n}{n}$$

- výraz nadobúda minimálnu hodnotu pre $j = 10$ a preto

$$\Pr(RP(r) = \text{akceptujem}) \geq 1 - \frac{18 \ln n}{n} > \frac{1}{2}$$

- naopak, ak existuje $i \in \{1, \dots, j-1\}$ také, že $\text{Number}(x_i) \pmod{p_i} = \text{Number}(y_i) \pmod{p_i}$, tak protokol vráti odpoved' *neviem*.

TRANSFORMÁCIE LAS VEGAS ALGORITMOV I

transformácia algoritmu A s odpoveďou *neviem na algoritmus B , ktorý vypočíta vždy správnu odpoveď*

- B simuluje A
- ak A vypočíta odpoveď *neviem*, tak B začne nový beh algoritmu A
- v opačnom prípade vráti B rovnaký výsledok ako A

vlastnosti algoritmu B

- ak výpočet B skončí, tak vždy vráti správnu odpoveď
- očakáváná časová zložitosť algoritmu B je
 $\text{ExpTime}_B(n) \in \mathcal{O}(\text{Time}_A(n))$

očakáváná časová zložitosť algoritmu B

- pravdepodobnosť, že B skončí po jednom behu A je aspoň $1/2$,
po dvoch behoch $3/4$, atď.
- pravdepodobnosť, že B skončí v čase nanajvýš $k \cdot \text{Time}_A(w)$ je aspoň $1 - \frac{1}{2^k}$
- búno všetky výpočty A na w s výsledkom *neviem* majú dĺžku $\text{Time}_A(w)$
- pre $i \in \mathbb{N}$ nech Set_i označuje množinu tých výpočtov C algoritmu B na w , pre ktoré
$$(i-1) \text{Time}_A(w) < \text{Time}(C) \leq i \cdot \text{Time}_A(w)$$
- $$\sum_{C \in \text{Set}_i} \Pr(\{C\}) \leq \frac{1}{2^{i-1}}$$

$$\begin{aligned}
ExpTime_B(n) &= \sum_{i=1}^{\infty} \sum_{C \in Set_i} Time_B(C) \cdot Pr(\{C\}) \\
&\leq \sum_{i=1}^{\infty} i \cdot Time_A(w) \cdot \frac{1}{2^{i-1}} \\
&= Time_A(w) \cdot \sum_{i=1}^{\infty} \frac{1}{2^{i-1}} \\
&< 6 \cdot Time_A(w)
\end{aligned}$$

TRANSFORMÁCIE LAS VEGAS ALGORITMOV II

transformácia algoritmu A , ktorý poskytne vždy správnu odpoveď, na algoritmus B s prípustnou odpoveďou *neviem*

- transformácia má opodstatnenie v prípadoch, keď niektoré výpočty algoritmu A sú neúmerne dlhé
- ako zvoliť hramicu, po ktorej B zastaví beh A a vráti odpoveď *neviem* tak, aby B bol stále Las Vegas algoritmus?
- postačujúcou hranicou je

$$2 \cdot \text{ExpTime}_A(w)$$

protože viac než polovica výpočtov A na w nemôže mať časovú zložitosť väčšiu než je dvojnásobok priemeru (tj. $\text{ExpTime}_A(w)$)

TYPY NÁHODNOSTNÝCH ALGORITMOV

MONTE CARLO

MONTE CARLO S JEDNOSTRANNOU CHYBOU

pre rozhodovacie problémy

Nech A je randomizovaný algoritmus pre jazyk L . A je Monte Carlo algoritmus s jednostrannou chybou (1MC) pre L ak

- (i) pre každé $x \in L$ platí $\Pr(A(x) = 1) \geq 1/2$
- (ii) pre každé $x \notin L$ platí $\Pr(A(x) = 0) = 1$

špeciálny prípad 1MC algoritmu: hodnota $\Pr(A(x) = 1)$ sa s rastúcou dĺžkou x limitne blíži k 1

- príkladom Monte Carlo algoritmu s jednostrannou chybou je randomizovaný protokol pre problém rovnosti
- protokol akceptuje jazyk
$$L = \{(x, y) \mid x, y \in \{0, 1\}^n, x \neq y, n \in \mathbb{N}\}$$
- protokol akceptuje slovo z jazyka L s pravdepodobnosťou aspoň $1 - \frac{2 \cdot \ln n}{n}$
- pre slovo nepatriace do L vypočíta protokol vždy správnu (zamietajúcu) odpoveď
- pre uvedený protokol platí, že pravdepodobnosť akceptovania sa pre slová z L s rastúcou dĺžkou slov limitne blíži k 1

AMPLIFIKÁCIA

úprava algoritmu s cieľom znížiť pravdepodobnosť chybnej odpovede pri zachovaní jeho (asymptotickej) zložitosti

motivácia

- presnosť vs dôveryhodnosť
- rozdiel medzi *hodom mincou* a náhodnostným výpočtom

amplifikácia algoritmu A typu Monte Carlo s jednostrannou chybou

konštruujeme algoritmus A_k

- algoritmus A_k zopakuje výpočet algoritmu A na vstupe x nezávisle(!) k krát za sebou
- nech $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_k$ sú výstupy jednotlivých výpočtov
- ak existuje index j taký, že $\alpha_j = 1$, tak algoritmus A_k akceptuje vstup; v tomto prípade x zaručene patrí do L
- naopak, ak $\alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_k = 0$, tak algoritmus A_k zamietne; zamiestajúca odpoved' algoritmu A_k môže byť nesprávna
- pravdepodobnosť nesprávnej odpovede algoritmu A_k je $(Pr(A(x) = 0))^k$; vlastnosť (i) 1MC algoritmu A garantuje, že $(Pr(A(x) = 0))^k \leq (1/2)^k$

vlastnosti amplifikovaného algoritmu A_k

- voľba parametru k je daná požadovanou presnosťou amplifikovaného algoritmu: ak požadujeme presnosť ε , tak volíme k tak, aby $1 - (1/2)^k \leq \varepsilon$
- časová zloženosť algoritmu A_k je k násobkom zložosti algoritmu A (**lineárny** nárast)
- pravdeobobnosť chybnej odpovede klesá **exponenciálne** s rastúcim parametrom k

ALGORITMUS MONTE CARLO S OHRANIČENOU CHYBOU

Randomizovaný algoritmus A je Monte Carlo algoritmus s ohraničenou chybou pre funkciu F práve ak existuje $\varepsilon \in \mathbb{R}$, $0 < \varepsilon < 1/2$, také, že pre každý vstup x

$$\Pr(A(x) = F(x)) \geq \frac{1}{2} + \varepsilon.$$

Las Vegas a Monte Carlo algoritmy s jednostrannou chybou sú špeciálnym prípadom Monte Carlo algoritmov s ohraničenou chybou

amplifikácia algoritmu A typu Monte Carlo s ohraničenou chybou

konštruujeme **algoritmus A_t** , ktorý pre vstup x

- zopakuje výpočet A na x (nezávisle!) t krát za sebou výstupy jednotlivých výpočtov označí $\alpha_1, \dots, \alpha_t$
- ak existuje hodnota α , ktoré sa v postupnosti $\alpha_1, \dots, \alpha_t$ opakuje aspoň $\lceil \frac{t}{2} \rceil$ krát, tak výstupom výpočtu je α
- v opačnom prípade je výstupom *neviem*

algoritmus A_t vypočíta správny výsledok s pravdepodobnosťou aspoň

$$1 - (1 - 4 \cdot \varepsilon^2)^{\frac{t}{2}}$$

dôkaz vlastností amplifikovaného algoritmu A_t

- pre vstup x označme p a ε_x čísla také, že

$$p = \Pr(A(x) = F(x)) = \frac{1}{2} + \varepsilon_x$$

- určíme, aká je pravdepodobnosť $pr_i(x)$ toho, že algoritmus A_t vypočíta správny výsledok v práve i výpočtoch ($i < \lceil t/2 \rceil$)

$$\begin{aligned}
pr_i(x) &= \binom{t}{i} \cdot p^i \cdot (1-p)^{t-i} & t \geq 2i \\
&= \binom{t}{i} \cdot (p \cdot (1-p))^i \cdot (1-p)^{t-2i} & p = \frac{1}{2} + \varepsilon_x \\
&= \binom{t}{i} \cdot \left(\frac{1}{2} + \varepsilon_x\right) \cdot \left(\frac{1}{2} - \varepsilon_x\right)^i \cdot \left(\frac{1}{2} - \varepsilon_x\right)^{2 \cdot (\frac{t}{2} - i)} \\
&= \binom{t}{i} \cdot \left(\frac{1}{4} - \varepsilon_x^2\right)^i \cdot \left(\left(\frac{1}{2} - \varepsilon_x^2\right)^2\right)^{\frac{t}{2} - i} & \frac{1}{2} - \varepsilon_x < \frac{1}{2} + \varepsilon_x \\
&< \binom{t}{i} \cdot \left(\frac{1}{4} - \varepsilon_x^2\right)^i \cdot \left(\left(\frac{1}{2} - \varepsilon_x\right) \cdot \left(\frac{1}{2} + \varepsilon_x\right)\right)^{\frac{t}{2} - i} \\
&= \binom{t}{i} \cdot \left(\frac{1}{4} - \varepsilon_x^2\right)^i \cdot \left(\frac{1}{4} - \varepsilon_x^2\right)^{\frac{t}{2} - i} \\
&= \binom{t}{i} \cdot \left(\frac{1}{4} - \varepsilon_x^2\right)^{\frac{t}{2}} \\
&\leq \binom{t}{i} \cdot \left(\frac{1}{4} - \varepsilon^2\right)^{\frac{t}{2}}
\end{aligned}$$

A_t vypočíta správny výsledok $F(x)$ práve ak aspoň $\lceil t/2 \rceil$ behov A vypočíta správny výsledok a preto

$$\begin{aligned}
Pr(\mathbf{A}_t(x) = F(x)) &= 1 - \sum_{i=0}^{\lfloor \frac{t}{2} \rfloor} pr_i(x) \\
&> 1 - \sum_{i=0}^{\lfloor \frac{t}{2} \rfloor} \binom{t}{i} \cdot \left(\frac{1}{4} - \varepsilon_x^2\right)^{\frac{t}{2}} \\
&= 1 - \left(\frac{1}{4} - \varepsilon_x^2\right)^{\frac{t}{2}} \cdot \sum_{i=0}^{\lfloor \frac{t}{2} \rfloor} \binom{t}{i} \\
&> 1 - \left(\frac{1}{4} - \varepsilon_x^2\right)^{\frac{t}{2}} \cdot 2^t \\
&\geq 1 - \left(1 - 4 \cdot \varepsilon_x^2\right)^{\frac{t}{2}} \\
&\geq 1 - (1 - 4 \cdot \varepsilon^2)^{\frac{t}{2}}
\end{aligned}$$

- horná hranica pre veľkosť chyby $(1 - 4 \cdot \varepsilon^2)^{\frac{t}{2}}$ sa s rastúcim t blíži k 0
- ak chceme, aby pre danú konštantu δ platilo

$$\Pr(A_t(x) = F(x)) \geq 1 - \delta,$$

tak stačí zvoliť t také, že

$$t \geq \frac{2 \cdot \ln \delta}{\ln(1 - 4 \cdot \varepsilon^2)}$$

- ak δ a ε sú dané konštanty, tak t je tiež konštanta a

$$\text{Time}_{A_t}(n) \in \mathcal{O}(\text{Time}_A(n))$$

MONTE CARLO S NEOHRANIČENOU CHYBOU

Randomizovaný algoritmus A je Monte Carlo algoritmus s neohraničenou chybou pre funkciu F práve ak pre každý vstup x platí

$$\Pr(A(x) = F(x)) > \frac{1}{2}.$$

amplifikácia algoritmu A typu Monte Carlo s ohraničenou chybou

- pre algoritmus A s neohraničenou chybou sa rozdiel medzi pravdepodobnosťou chyby a hodnotou $1/2$ môže s rastúcou dĺžkou vstupu blížiť k 0
- ak chceme, aby pre dané fixné δ platilo

$$\Pr(A_t(x) = F(x)) \geq 1 - \delta,$$

tak počet nezávislých opakovania algoritmu A musí byť

$$t(|x|) \geq \frac{2 \cdot \ln \delta}{\ln(1 - 4 \cdot \varepsilon_x^2)}$$

- uvážme situáciu ked' $\Pr(A(x) = F(x)) = \frac{1}{2} + \frac{1}{2^{|x|}} > \frac{1}{2}$
- aký musí byť počet t nezávislých opakovania výpočtu A na x , ak požadujeme, aby pre danú konštantu δ platilo
 $\Pr(A_t(x) = F(x)) > 1 - \delta$
-

$$\begin{aligned}
t(|x|) &\geq \frac{2 \cdot \ln \delta}{\ln(1 - 4 \cdot \varepsilon_x^2)} \\
&= \frac{2 \cdot \ln \delta}{\ln(1 - 4 \cdot 2^{-|x|})} \quad \varepsilon_x = 2^{-|x|} \\
&\geq \frac{2 \cdot \ln \delta}{-2^{-2 \cdot |x|}} \quad \ln(1 - y) \leq -y \text{ pre } 0 < y < 1 \\
&= (-2 \cdot \ln \delta) \cdot 2^{2 \cdot |x|}.
\end{aligned}$$

- časová zložitosť je exponenciálna voči dĺžke x ,

$$Time_{A_t}(x) \geq (-2 \cdot \ln \delta) \cdot 2^{2 \cdot |x|} \cdot Time_A(x)$$

AMPLIFIKÁCIA

AMPLIFIKÁCIA

- úprava algoritmu s cieľom znížiť pravdepodobnosť chybnej odpovede pri zachovaní jeho (asymptotickej) zložitosti
- triviálny postup: opakovanie celého výpočtu
- *ako postupovať v situácii, keď opakovanie celého výpočtu viedie k neakceptovateľnému zvýšeniu zložitosti?*

MINIMÁLNY REZ

vstup neorientovaný graf

prípustné riešenie rez grafu, tj. rozklad množiny vrcholov grafu na množiny (A, B)

cena riešenia veľkosť rezu (A, B) . tj. je počet hrán (s, t) grafu takých, že $s \in A, t \in B$

cieľ prípustné riešenie s minimálnou cenou

DETERMINISTCKÝ ALGORITMUS

- redukcia na problém nájdenia minimálneho $s - t$ rezu v orientovanom grafe
- v grafe G nahradíme neorientovanú hranu $(u, v) \in E$ dvojicou opačne orientovaných hrán (u, v) a (v, u) s kapacitou 1
- zvolíme pevne vrchol s a pre všetky vrcholy $t \in V \setminus \{s\}$ vypočítame veľkosť minimálneho $s - t$ rezu
- kapacita minimálneho $s - t$ rezu je rovná hodnote maximálneho $s - t$ toku
- celková zložitosť $\mathcal{O}(n^3)$

NÁHODNOSTNÝ ALGORITMUS

- algoritmus založený na **kontrakcii vrcholov**
- multigraf $G = (V, E)$ - násobné hrany medzi vrcholmi
- kontrakcia: náhodne vyberieme hranu (u, v) grafu G a vytvoríme graf G'
 - u a v sú spojené do jedného nového vrcholu w ; všetky ostatné vrcholy zostávaju nezmenené
 - hranu, ktorej jeden z koncových vrcholov tvorí u alebo v , nahradíme hranou s koncovým vrcholom w ; ostatné hrany sú nezmenené
- postup rekurzívne aplikujeme na G'
- G' má supervrcholy w ; každý supervrchol w zodpovedá množine $S(w) \subseteq V$
- výpočet končí keď G' obsahuje len dva supervrcholy v_1 a v_2
- množiny $S(v_1)$ a $S(v_2)$ určujú rozklad množiny vrcholov

iniciálne volanie: graf $G(V, E)$ a funkcia $S(v) = \{v\}$

Funkce KONTRAKCE($G = (\overline{V}, \overline{E})$, $S: \overline{V} \rightarrow 2^V$)

- 1 **if** G má dva vrcholy v_1 a v_2 **then return** (rez $(S(v_1), S(v_2))$)
 - 2 náhodne vyber hranu $(u, v) \in \overline{E}$
 - 3 $\overline{V} \leftarrow \overline{V} \cup \{z_{uv}\} \setminus \{u, v\}$
 - 4 $\overline{E} \leftarrow \overline{E} \cup \{ \{x, z_{uv}\} \mid \{x, y\} \in \overline{E}, y = u \text{ alebo } y = v \}$
 - 5 $\overline{E} \leftarrow \overline{E} \setminus \{ \{x, y\} \mid \{x, y\} \in \overline{E}, y = u \text{ alebo } y = v \}$
 - 6 $S(z_{uv}) \leftarrow S(u) \cup S(v)$
 - 7 Kontrakce($G = (\overline{V}, \overline{E})$, $S: \overline{V} \rightarrow 2^V$)
-

Algoritmus kontrakcií nájde globálny minimálny rez s pravdepodobnosťou aspoň $1/\binom{n}{2}$.

- označme k veľkosť minimálneho rezu
nech F je množina hrán, ktoré tvoria minimálny rez (A, B)
- ak algoritmus v niektorom z krokov kontrahuje hranu z F , tak jeho výstupom nemôže byť rez (A, B)
- pre odhad pravdepodobnosti kontrakcie hrany z F
potrebujeme odhad počtu hrán: každý vrchol má stupeň aspoň k a preto $|E| \geq \frac{1}{2}kn$
- pravdepodobnosť, že v prvej iterácii je kontrahovaná hrana z F je nanajvýš

$$\frac{k}{\frac{1}{2}kn} = \frac{2}{n}$$

- uvažujme situáciu po j iteráciach, keď graf \overline{G} má $n - j$ supervrcholov a žiadna hrana z F nebola kontrahovaná
- každý rez grafu \overline{G} je rezom grafu G a preto každý vrchol v \overline{G} má stupeň aspoň k
- celkový počet hrán v \overline{G} je aspoň $\frac{1}{2}k(n - j)$
- pravdepodobnosť, že v iterácii $j + 1$ je kontrahovaná hrana z F je nanajvýš

$$\frac{k}{\frac{1}{2}k(n - j)} = \frac{2}{n - j}$$

- algoritmus nájde rez (A, B) práve ak v žiadnej iterácii sa nekontrahuje hrana z F

- udalosť ε_j - v iterácii j nie je kontrahovaná hrana z F
- $Pr(\varepsilon_1) \geq 1 - 2/n$
- $Pr(\varepsilon_{j+1} \mid \varepsilon_1 \cap \varepsilon_2 \cap \dots \cap \varepsilon_j) \geq 1 - 2/(n-j)$

$$\begin{aligned}
& Pr(\varepsilon_1) \cdot Pr(\varepsilon_2 \mid \varepsilon_1) \cdots Pr(\varepsilon_{n-2} \mid \varepsilon_1 \cap \dots \cap \varepsilon_{n-3}) \\
& \geq \left(1 - \frac{2}{n}\right) \left(1 - \frac{2}{n-1}\right) \cdots \left(1 - \frac{2}{n-j}\right) \cdots \left(1 - \frac{2}{3}\right) \\
& = \left(\frac{n-2}{n}\right) \left(\frac{n-3}{n-1}\right) \left(\frac{n-4}{n-2}\right) \cdots \left(\frac{2}{4}\right) \left(\frac{1}{3}\right) \\
& = \frac{2}{n(n-1)} = \binom{n}{2}^{-1}
\end{aligned}$$

zložitosť algoritmu kontrakcií

- pravdepodobnosť, že algoritmus nenájde globálny minimálny rez je nanajvýš $(1 - 1/\binom{n}{2})^n$
- opakovaním výpočtu môžeme znížiť pravdepodobnosť neúspechu (z nájdených rezov vyberáme najmenší)
- ak opakujeme výpočet $\binom{n}{2}$ krát, tak pravdepodobnosť neúspechu je nanajvýš

$$(1 - 1/\binom{n}{2})^{\binom{n}{2}} \leq \frac{1}{e}$$

- celková zložitosť vyššia ako u deterministického algoritmu

optimalizácia algoritmu kontrakcií

1. graf kontrahujeme až kým nemá $I(n)$ vrcholov, d'alej počítame deterministicky
(optimálna voľba funkcie $I(n) = \lfloor n^{2/3} \rfloor$)
2. pretože pravdepodobnosť chybnej voľby hrany rastie s počtom iterácií, pri opakovaní výpočtu opakujeme len kontrakcie v záverečných iteráciach

pri optimálnej voľbe parametra h a počtu opakovaní je pravdepodobnosť neúspechu ohraničená konštantou a zložitosť výpočtu je $\mathcal{O}(n^2(\log n)^3)$

DERANDOMIZÁCIA

DERANDOMIZÁCIA

- algoritmická technika transformácie randomizovaného algoritmu na deterministický algoritmus, ktorý garantuje rovnako dobré výsledky ako randomizovaný algoritmus
- prečo navrhujeme randomizovaný algoritmus?
- (veľmi často) je jednoduchšie analyzovať a dokázať vlastnosti randomizovaného algoritmu než jeho deterministickej varianty
- randomizácia prináša jednoduchosť návrhu a analýzy algoritmu, derandomizácia zachováva parametry algoritmu

MAXIMÁLNA SPLNITEĽNOSŤ (MAX-SAT)

Náhodnostný algoritmus pre MAX-SAT

vstup formula $\Phi = F_1 \wedge F_2 \wedge \dots \wedge F_m$ v CNF nad množinou premenných $\{x_1, x_2, \dots, x_n\}$

výpočet náhodne vyber priradenie $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \in \{0, 1\}^n$ s pravdepodobnosťou $Pr(\alpha_i = 1) = Pr(\alpha_i = 0) = \frac{1}{2}$,

výstup $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)$

- náhodná premenná Z vyjadruje počet splnených klauzulí
- očakávaný počet splnených klauzulí je

$$E[Z] \geq m/2 = \frac{1}{2} OPT$$

DERANDOMIZÁCIA ALGORITMU PRE MAX-SAT

- namiesto náhodného rozhodnutia, či premenná x_i má hodnotu *true* alebo *false*, priradíme hodnotu premennej x_i deterministicky
- postupujeme sekvenčne: najprv určíme hodnotu premennej x_1 , potom x_2 , atď.
- využíva sa vlastnosť *self-redukcie* problému

- ako určíme hodnotu premennej x_1 ?
- predstavme si, že hodnotu premennej x_1 určíme deterministicky, ale hodnoty všetkých ostatných premenných určíme náhodne
- v takom prípade má zmysel zvoliť hodnotu premennej x_1 tak, aby sa maximalizovala očakávaná hodnota počtu splnených klauzulí výsledného riešenia
- predpokladajme, že vieme vypočítať očakávaný počet splnených klauzulí $E[Z|_{x_1=1}]$ formule $F_{x_1:=1}$, ktorá vznikne z F dosadením hodnoty *true* za x_1
- premennej x_1 priradíme hodnotu *true* práve ak očakávaný počet je vyšší pre formulu $F_{x_1:=1}$ než pre formulu $F_{x_1:=0}$

- predpis pre určenie hodnoty premennej x_1

$$x_1 := \begin{cases} 1 & \text{ak } E[Z|_{x_1=1}] \geq E[Z|_{x_1=0}] \\ 0 & \text{inak} \end{cases}$$

- z definície očakávanej hodnoty platí

$$\begin{aligned} E[Z] &= E[Z|_{x_1=1}]Pr[x_1 = 1] + E[Z|_{x_1=0}]Pr[x_1 = 0] \\ &= \frac{1}{2}(E[Z|_{x_1=1}] + E[Z|_{x_1=0}]) \end{aligned}$$

- ak zvolíme $x_1 = 1$, tak $E[Z|_{x_1=1}] \geq E[Z]$
- ak zvolíme $x_1 = 0$, tak $E[Z|_{x_1=0}] \geq E[Z]$

- nech a_1, \dots, a_i sú hodnoty, ktoré sme priradili premenným x_1, \dots, x_i
- ako určíme hodnotu premennej x_{i+1} ?
- analogickým postupom:

$$x_{i+1} := \begin{cases} 1 & \text{ak } E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_i=a_i, x_{i+1}=1}] \geq E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_i=a_i, x_{i+1}=0}] \\ 0 & \text{inak} \end{cases}$$

- z definície očakávanej hodnoty platí

$$\begin{aligned} E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_i=a_i}] &= \frac{1}{2}E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_i=a_i, x_{i+1}=1}] \\ &\quad + \frac{1}{2}E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_i=a_i, x_{i+1}=0}] \end{aligned}$$

- pokračujeme až kým neurčíme hodnoty všetkých premenných
- očakávaný počet splnených klauzulí $E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_n=a_n}]$ vo formule $F_{x_1=a_1, \dots, x_n=a_n}$ je rovný počtu splnených klauzulí pre zvolené hodnoty premenných
- indukciou overíme, že

$$\text{počet splnených klauzulí} = E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_n=a_n}] \geq E[Z] \geq \frac{1}{2}OPT$$

ako vypočítame hodnotu $E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_i=a_i}]$?

$$E[Z|_{x_1=a_1, \dots, x_i=a_i}] = \sum_{i=1}^m Pr[\text{klauzula } C_i \text{ formule } F_{x_1=a_1, \dots, x_i=a_i} \text{ je splnená}]$$

pre klauzulu C_i je

- pravdepodobnosť jej splnenia rovná 1 ak klauzula je po dosadení hodnôt splnená
- pravdepodobnosť je $(1 - (\frac{1}{2})^k)$ ak po dosadení hodnôt obsahuje klauzula k literálov

príklad

$$F = (x_1 \vee x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (\neg x_1 \vee \neg x_2 \vee x_4) \wedge x_2 \wedge (x_3 \vee \neg x_4)$$

$$Z = \frac{15}{16} + \frac{7}{8} + \frac{1}{2} + \frac{3}{4} = \frac{49}{16}$$

$$F_{x_1=1} = \text{true} \wedge (\neg x_2 \vee x_4) \wedge x_2 \wedge (x_3 \vee \neg x_4)$$

$$Z_{x_1=1} = 1 + \frac{3}{4} + \frac{1}{2} + \frac{3}{4} = \frac{48}{16}$$

$$F_{x_1=0} = (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge \text{true} \wedge x_2 \wedge (x_3 \vee \neg x_4)$$

$$Z_{x_1=0} = \frac{7}{8} + 1 + \frac{1}{2} + \frac{3}{4} = \frac{50}{16}$$

pre x_1 volíme hodnotu *false*

príklad - pokračovanie

$$F = (x_1 \vee x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (\neg x_1 \vee \neg x_2 \vee x_4) \wedge x_2 \wedge (x_3 \vee \neg x_4)$$

$$F_{x_1=0, x_2=0} = (\neg x_3 \vee x_4) \wedge \text{true} \wedge \text{false} \wedge (x_3 \vee \neg x_4)$$

$$Z_{x_1=0, x_2=0} = \frac{3}{4} + 1 + 0 + \frac{3}{4} = \frac{40}{16}$$

$$F_{x_1=0, x_2=1} = \text{true} \wedge \text{true} \wedge \text{true} \wedge (x_3 \vee \neg x_4)$$

$$Z_{x_1=0, x_2=1} = 1 + 1 + 1 + \frac{3}{4} = \frac{60}{16}$$

pre x_2 volíme hodnotu false

DERANDOMIZÁCIA - ZHRNUTIE

- *method of conditional expectations*
- „selfredukovanosť“ problému
- technika sa dá aplikovať na ďalšie prezentované algoritmy

NÁHODNOSTNÉ ALGORITMY PRE OPTIMALIZAČNÉ PROBLÉMY

RANDOMIZÁCIA A OPTIMALIZAČNÉ PROBLÉMY

aproximatívny pomer R_A algoritmu A chápeme ako náhodnú premennú

cieľom je

- odhadnúť strednú hodnotu náhodnej premennej R_A , alebo
- garantovať, že approximatívny pomer δ sa dosiahne s pravdepodobnosťou aspoň $1/2$.

RANDOMIZOVANÉ APROXIMATÍVNE ALGORITMY

Nech δ je konštanta, $\delta > 1$. Randomizovaný algoritmus A je randomizovaný $E[\delta]$ -aproximatívny algoritmus pre optimalizačný problém U práve ak pre každý vstup x platí, že $A(x)$ je prípustné riešenie x a zároveň $E[(R_A(x))] \leq \delta$

Nech δ je konštanta, $\delta > 1$. Randomizovaný algoritmus A je randomizovaný δ -aproximatívny algoritmus pre optimalizačný problém U práve ak pre každý vstup x platí, že $A(x)$ je prípustné riešenie x a zároveň $\text{Prob}(R_A(x) \leq \delta) \geq 1/2$

$R_A(x)$ je approximatívny pomer algoritmu A na vstupe x

NÁHODNOSTNÉ ALGORITMY PRE OPTIMALIZAČNÉ PROBLÉMY

MAXIMÁLNA SPLNITEĽNOSŤ

Náhodnostný algoritmus pre MAX-SAT

vstup formula $\Phi = C_1 \wedge \dots \wedge C_m$ v CNF nad množinou premenných $\{x_1, x_2, \dots, x_n\}$

váhová funkcia $w: \mathcal{C} = \{C_1, \dots, C_m\} \rightarrow \mathbb{R}$

výpočet náhodne vyber priradenie $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n) \in \{0, 1\}^n$
s pravdepodobnosťou $Pr(\alpha_i = 1) = Pr(\alpha_i = 0) = \frac{1}{2}$,

výstup $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)$

analýza algoritmu

- náhodná premenná W = váha splnených klauzulí
- pre klauzulu c , náhodná premenná W_c je rovná váhe, ktorou klauzula c prispieva do W , $W = \sum_{c \in \mathcal{C}} W_c$

- označme k počet literálov v klauzule c
- klauzula je nesplnená práve ak všetky jej literály sú *false*, tj. s pravdepodobnosťou 2^{-k}
- očakávaná hodnota náhodnej premennej W_c je
 $E[W_c] = w_c \Pr[c \text{ je splnená}] + 0 \Pr[c \text{ nie je splnená}] = w_c(1 - 2^{-k})$
- pre $k \geq 1$ platí $1 - 2^{-k} \geq 1/2$ a preto

$$E[W] = \sum_{c \in \mathcal{C}} E[W_c] \geq \frac{1}{2} \sum_{c \in \mathcal{C}} w_c \geq \frac{1}{2} OPT$$

kde OPT je hodnota optimálneho riešenia

MAX-SAT A ÚLOHA LINEÁRNEHO PROGRAMOVANIA

- pre konštrukciu náhodnostného algoritmu pre MAX-SAT využijeme **redukciu na úlohu lineárneho programovania**
- pre každú klauzulu $c \in \mathcal{C}$ označme S_c^+ (S_c^-) množinu tých literálov, ktoré sa v c vyskytujú v pozitívnom tvare (s negáciou)
- každej premennej x_i booleovskej formule F zodpovedá premenná y_i úlohy lineárneho programovania
- každej klauzule c zodpovedá premenná z_c ; hodnota $z_c = 1$ indikuje, že klauzula je splnená
- lineárne ohraničenia garantujú, že $z_c = 1$ len ak aspoň jeden literál klauzuly je splnený

redukcia MAX-SAT na úlohu LP

maximalizovať

$$\sum_{c \in \mathcal{C}} w_c z_c$$

pri splnení

$$\sum_{i \in S_c^+} y_i + \sum_{i \in S_c^-} (1 - y_i) \geq z_c \quad c \in \mathcal{C}$$
$$z_c \in \{0, 1\} \quad c \in \mathcal{C}$$
$$y_i \in \{0, 1\} \quad i = 1, \dots, n$$

relaxovaná úloha LP

maximalizovať

$$\sum_{c \in \mathcal{C}} w_c z_c$$

pri splnení

$$\sum_{i \in S_c^+} y_i + \sum_{i \in S_c^-} (1 - y_i) \geq z_c \quad c \in \mathcal{C}$$
$$0 \leq z_c \leq 1 \quad c \in \mathcal{C}$$
$$0 \leq y_i \leq 1 \quad i = 1, \dots, n$$

- vyriešime relaxovanú úlohu LP
- nech $(y_1, \dots, y_n, z_1, \dots, z_m)$ je optimálne riešenie
- booleovskej premennej x_i priradíme hodnotu *true* s pravdepodobnosťou y_i ;
- kvalitu nájdeného riešenia vyjadríme pomocou náhodných premenných W a W_c

Ak klauzula c má k literálov, tak

$$E[W_c] = \left(1 - \left(1 - \frac{1}{k}\right)^k\right) w_c z_c .$$

- búno $c = (x_1 \vee \dots \vee x_k)$
- c je splnená práve ak nie všetky jej literály majú hodnotu *false*; pravdepodobnosť takejto udalosti je

$$\begin{aligned} 1 - \prod_{i=1}^k (1 - y_i) &\geq 1 - \left(\frac{\sum_{i=1}^k (1 - y_i)}{k}\right)^k = 1 - \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^k y_i}{k}\right)^k \\ &\geq 1 - \left(1 - \frac{z_c}{k}\right)^k & z_c \in [0, 1] \\ &\geq 1 - \left(1 - \frac{1}{k}\right)^k z_c \end{aligned}$$

Ak všetky klauzule majú veľkosť nanajvýš k , tak

$$E[W] \geq (1 - (1 - \frac{1}{k})^k) \text{OPT}$$

- označme k_c veľkosť klauzule c a OPT_f hodnotu optimálneho riešenia relaxovanej úlohy LP
- využijeme fakt, že funkcia $(1 - (1 - \frac{1}{k})^k)$ je klesajúca
- $E[W] = \sum_{c \in \mathcal{C}} E[W_c]$

$$\geq \sum_{c \in \mathcal{C}} (1 - (1 - \frac{1}{k_c})^{k_c}) w_c z_c$$

$$\geq (1 - (1 - \frac{1}{k})^k) \sum_{c \in \mathcal{C}} w_c z_c$$

$$\geq (1 - (1 - \frac{1}{k})^k) \text{OPT}_f \geq (1 - (1 - \frac{1}{k})^k) \text{OPT}$$

Algoritmus založený na redukcii na úlohu LP je randomizovaný $(1 - 1/e)$ aproximatívnym algoritmom pre MAX-SAT.

KOMBINOVANÝ NÁHODNOSTNÝ ALGORITMUS

- pozorovanie
 - algoritmus, ktorý náhodne priraduje hodnoty premenným, sa chová dobre pre formule s veľkými klauzulami
 - naopak, algoritmus založený na redukcii na úlohu LP, sa chová dobre pre formule s malými klauzulami
- otázka
 - ako postupovať pre *obecnú* formulu?

kombinovaný algoritmus

náhodne, s pravdepodobnosťou $1/2$, vyber jeden z uvažovaných algoritmov

Pre kombinovaný algoritmus platí $E[W] \geq \frac{3}{4} \text{OPT}$.

- \mathcal{A}_1 - algoritmus náhodného výberu
- \mathcal{A}_2 - algoritmus redukcie na úlohu LP
- dokázali sme, že ak klauzula c má veľkosť k , tak

$$E[W_c | \mathcal{A}_1] = (1 - 2^{-k})w_c$$

$$E[W_c | \mathcal{A}_2] \geq (1 - \frac{1}{k})^k w_c z_c$$

- pre kombinovaný algoritmus platí

$$\begin{aligned} E[W_c] &= \frac{1}{2}(E[W_c | \mathcal{A}_1]) + \frac{1}{2}E[W_c | \mathcal{A}_2]) \\ &\geq \frac{(1 - 2^{-k} + (1 - \frac{1}{k})^k))}{2} w_c z_c \geq \frac{3}{4} w_c z_c \end{aligned}$$

$$E[W] = \sum_{c \in \mathcal{C}} E[W_c] \geq \frac{3}{4} \sum_{c \in \mathcal{C}} w_c z_c = \frac{3}{4} \text{OPT}_f \geq \frac{3}{4} \text{OPT}$$

DERANDOMIZÁCIA KOMBINOVANÉHO ALGORITMU

deterministický algoritmus

1. použi derandomizovaný $1/2$ aproximatívny algoritmus pre MAX-SAT
2. použi derandomizovaný $1 - 1/e$ aproximatívny algoritmus pre MAX-SAT
3. výstupom je lepšie z vypočítaných priradení

jedno z vypočítaných riešení musí mať cenu aspoň $E[W] \geq \frac{3}{4}OPT$
a preto deterministický algoritmus $3/4$ -aproximatívnym algoritmom
pre MAX-SAT

tesné príklady pre 3/4-aproximatívny algoritmus pre MAX-SAT

- $f = (x_1 \vee x_2) \wedge (\neg x_1 \vee x_2) \wedge (x_1 \vee \neg x_2) \wedge (\neg x_1 \vee \neg x_2)$
s jednotkovou váhou klauzulí ($\text{OPT}=3$ a $\text{OPT}_f = 4$)
- $f = (x \vee y) \wedge (x \vee \neg y) \wedge (\neg a \vee z)$ s váhami klauzulí 1, 1 a $2 + \varepsilon$